

Danmarks Permanente Mission ved FN i New York

Den 8. februar 2006

Nyhedsbrev nr. 26 om arbejdet i FN's Sikkerhedsråd

Følg med på www.sikkerhedsraadet.um.dk

□□□ δ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□
□□□ δ □□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□

Nedenfor følger en gennemgang af sagerne på Sikkerhedsrådets dagsorden i den anden halvdel af januar under tanzaniansk formandskab.

Den 17., 19. og den 26. januar drøftede Rådet situationen i **Elfenbenskysten**. Rådet blev orienteret om den alvorlige situation i landet med voldelige angreb på bl.a. FN's styrker. Magtkampen stod mellem på den ene side præsidenten og Parlamentet støttet af militsen af 'Unge Patrioter' og på den anden side premierministeren, hans regering og moderate kræfter støttet af det internationale samfund, herunder Nigeria som AU-mægler i striden. I en formandsudtalelse (PRST/2006/2) fordømmer Rådet overgrebene på FN og udtrykker støtte til premierministeren og den Internationale Arbejdsgruppe, som var et af resultaterne af AU's mæglingsindsats. Rådet besluttede den 24. januar at forlænge mandatet for FN's fredsbevarende styrke, UNOCI, samt for de franske styrker frem til den 15. december 2006 (resolution 1652). Rådet besluttede den 6. februar midlertidigt at styrke ONUCI med mandskab fra FN-styrken i Liberia (resolution 1657). Rådet besluttede endvidere den 7. februar at iværksætte sanktioner (rejserestriktioner og fastfrysning af aktiver) imod tre personer, som har medvirket til at instigere den seneste tids opblussen af vold, herunder lederen af de Unge Patrioter. Sanktionerne har hjemmel i Rådets resolution 1572 af november 2004.

Den 20. januar drøftede Rådet situationen i **Den Centralafrikanske Republik**. Rådet blev orienteret om den seneste udvikling, hvor politisk vildrede prægede billedet efter valgene med et uklart forhold mellem præsidenten og parlamentet. Sikkerheden var vanskelig at kontrollere, og uroligheder i nabolande, herunder Sudan og Chad, havde en afsmittende effekt. FN's civile mission, BONUCA, ville fortsætte med at overvåge udviklingen på menneskerettighedsområdet.

Den 23. januar drøftede Rådet situationen i **Østtimor** på et åbent møde med deltagelse af Østtimors præsident. Udviklingen i den unge stat var positiv med fremdrift i opbygningen af bl.a. institutionel kapacitet indenfor retsvæsen, finanssektor og politi/grænsekontrol. Der var fortsat brug for international bistand, og Østtimors præsident bad om forlængelse af FN's civile mission, når mandatet udløb i maj 2006. Han lagde vægt på forsoning og tolerance frem for et retsopgør om fortidens forbrydelser imod det østtimorske folk. Flere medlemmer af Sikkerhedsrådet påpegede, at straffrihed ikke var vejen frem, og bad Generalsekretæren fortsætte overvejelserne om opfølgningen på en rapport om de skete forbrydelser.

Den 24. januar orienterede **FN's Højkommissær for Flygtninge**, Antonio Guterres, Rådet om UNHCR's aktiviteter. Han fokuserede på indsatsen i Chad, Sudan/Darfur og De Store Søers område, herunder Den Demokratiske Republik Congo. En generelt prioritet i UNHCR's arbejde var sikring af bæredygtig tilbagevenden af flygtninge. Der var behov for en større international indsats for at udfylde tomrummet mellem humanitær bistand og udviklingsbistand samt for at forebygge konflikter.

Den 24. januar blev Rådet orienteret om drabet på otte FN-soldater i den nordøstlige del af Den **Demokratiske Republik Congo**, DRC. De otte soldater var en del af en FN-patrulje på udgik efter

elementer fra den ugandisk baserede Lord's Resistance Army, LRA. I en formandsudtalelse (PRST/2006/4) fordømmer Rådet angrebet samt LRA's aktiviteter i Uganda, Sudan og DRC.

Den 31. januar forlængede Rådet mandatet for ekspertpanelet, der overvåger sanktionsregimet i forhold til DRC, med yderligere seks måneder (resolution 1654).

Den 25. januar drøftede Rådet FN's operation i det sydlige **Libanon**, UNIFIL. UNIFIL har siden 1978 overvåget zonen på grænsen til Israel efter den israelske tilbagetrækning. Rådet blev bl.a. orienteret om enkelte kamphandlinger de sidste måneder mellem libanesiske militser og israelske styrker. Generelt var situationen dog rolig. UNIFIL søgte at styrke koordinationen med libanesiske styrker i overvågningen af sikkerhedszonen. Rådet forlængede den 31. januar mandatet for UNIFIL med yderligere 6 måneder (resolution 1655). Forud for mødet havde Rådet vedtaget en formandsudtalelse om situationen i Libanon (PRST/2006/3). Heri udtrykker Rådet sin fortsatte støtte til Libanons suverænitet og politiske uafhængighed. Rådet opfordrer til afvæbning af militser og afholdelse af frie præsidentvalg. Endelig udtrykker Rådet bekymring for Libanons og Syriens manglende kontrol med indsmugling af våben til Libanon.

Den 26. januar drøftede Rådet situationen **Georgien** og den georgisk/abkhasiske konflikt. FN's Observatørmission i området, UNOMIG, består af godt 400 personer, heraf 122 militære observatører. Rådet blev orienteret om udviklingen, herunder om visse fremskridt på det økonomiske område og på flygtningeområdet. På det politiske plan var der løbende forhandlinger, men ikke afgørende gennembrud på spørgsmålene om sikkerhedsgarantier samt om tilbagevenden af flygtninge. Man var dog kommet tættere på et møde mellem Georgiens præsident og Abkhasiens de-facto leder, men der var fortsat lang vej til en løsning. Georgiens præsidents særlige repræsentant på Abkhasien-spørgsmålet deltog i en del af mødet. Den 31. januar forlængede Rådet mandatet for UNOMIG med yderligere to måneder (resolution 1656). Inden udløbet af dette mandat vil der blive ført forhandlinger om grundlaget for løsningen af konflikten. Vennegruppen for Georgien, herunder de to parter, mødtes den 2. februar i Geneve.

Den 27. januar holdt Rådet en åben debat om fred, sikkerhed og udvikling i **De Store Søers Område** i Centralafrika. Debatten blev ledet af Tanzanias udenrigsminister og flere andre afrikanske udenrigsministre deltog. Holdningen var generelt optimistisk, dog med understregning af behovet for mere regionalt samarbejde. Indsatsen imod væbnede militser måtte styrkes, og demokrati og god regeringsførelse fremmes. Varig fred og sikkerheds havde fortsat lange udsigter. Også situationen i det nordlige Uganda og problemerne med Lord's Resistance Army, LRA, blev berørt. Rådet vedtog en resolution, der inddrager alle væsentlige aspekter af Rådets hidtidige behandling af situationen i De Store Søers område (resolution 1653).

Den 31. januar holdt Rådet den månedlige drøftelse om situationen i **Mellemøsten**. I orienteringen af Rådet lå fokus på forløbet af de palæstinensiske valg afholdt den 25. januar. Reaktionen fra flertallet af Rådets medlemmer fulgte indholdet i erklæringen af den 30. januar fra Kvartetten. I en formandsudtalelse (PRST/2006/6) lykønsker Rådet det palæstinensiske folk med den frie valgproces. Rådet udtrykker forventning om, at alle medlemmer af en ny palæstinensisk regering vedstår køreplan for fred og andre tidligere aftaler samt principper for fred. Endelig noterer Rådet, at større donorer har tilkendegivet at ville genoverveje deres støtte til det palæstinensiske selvstyre, hvis principper om ikke-vold, anerkendelse af Israel og støtte til køreplan for fred, ikke følges af den nye regering.

Den 3. februar godkendte Rådet **programmet for februar** under amerikansk formandskab. Kosovo, Afghanistan efter London-konferencen, Haiti efter valgene samt Etiopien/Eritrea er på dagsordenen. Hertil kommer to åbne møder om funktionen af FN's fredsbevarende operationer; eet om styringen af udgifterne og eet om opfølgning på sidste års rapport om seksuelle forbrydelser begået af FN-personel.

